

Prelato laiškas (2017 m. rugsėjo 24 d.)

„Ko ieškote?“, klausia Jėzus jaunuolių. Jeigu padėsime išugdyti sveiką ir stiprią širdį, jie gebės išgirsti Jėzaus kvietimą: „Ateikite ir pamatysite“.

2017-09-24

Mylimiausieji, tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Prabėgus mėnesiams, per kuriuos man teko laimė pasimatyti su daugeliu iš jūsų, rašau žvelgdamas į

besiartinančio, po vienerių metų Romoje vyksiančio, vyskupų sinodo temą: „Jaunimas, tikėjimas ir pašaukimo atpažinimas“. Kaip žinote, apaštalinė veikla su jaunimu buvo svarstoma pastarajame Generaliniame kongrese[1]. Šiuo laišku, nesismulkindamas į detales, norėčiau paskatinti jus apmąstyti, kaip galime suintensyvinti šį mūsų krikščioniškojo pašaukimo aspektą.

„Ko ieškote?“, klausia Viešpats Jono ir Andriaus šiems pirmąsyk prisiartinus prie Jo (*Jn* 1,38). Jaunystė yra ieškojimo metas; laikas, kai klausimui „kuo noriu tapti?“ tenka pagrindinis vaidmuo; jis krikščioniui taip pat reiškia: „kuo esu *pašauktas* tapti?“. Tai – pašaukimo klausimas: klausimas, kaip atsiliepti į Dievo meilę. „O tu, mielas jaunuoli, miela jaunuole, -prieš dvejus metus rašė popiežius Pranciškus,- ar kada nors pajutai į save nukreiptą begalinės meilės kupiną žvilgsnį – meilės, kuri,

nepaisydama tavo nuodėmių,
ribotumų ir suklydimų, ir toliau
tavimi pasitiki bei žvelgia į tave
sklidina vilties? Ar suvoki, koks
vertingas esi Dievui, iš meilės
davusiam tau viską?“[2].

Esama daug kliūčių, kartais didelių,
apsunkinančių asmeninį susitikimą
su Dievo meile; bet taip pat matyti
vilties ženklų. „Netiesa, - sakė
Benediktas XVI,- kad jaunuoliai
mąsto tik apie vartojimą ir
malonumą. Netiesa, kad jie apimti
materializmo ir egoizmo. Priešingai,
jaunimas trokšta didelių dalykų“[3].
Šis teiginys atitinka daugelio
jaunuolių, svajojančių apie geresnį
pasaulį, gyvenimo tikrovę, nors iš
pažiūros ir susiduria su daugelio kitų
atsainumu, lyg „pasenusių“ dėl
vartojimo šturmo, pramogų,
nekantrumo, paviršutiniškumo.
Paprasta skųstis padėtimi; vis dėlto,
svarbiau stengtis pažadinti jų širdyse
spurdančius didelių dalykų

troškimus, kartais besislepiančius, sakytum, po abejingumo sluoksniu. Ar esame pajėgūs sujaudinti juos tikėjimo, gyvenimo vardan kitų grožiu? Klausiu kiekvieną iš savo jauniausiųjų sūnų ir dukterų: ar gebi perteikti draugams savo jaudulį dėl Dievo, kuris yra Grožis, Gėris, Tiesa; vienintelis galintis patenkinti širdyse glūdintį laimės troškimą? O tu, kurie metais esame nebe tokie jauni, tačiau puoselėjome jaunatvę širdyje: ar stengiamės suprasti jų sunkumus, jų svajones? Ar atjaunėjame kartu su jais?

Šventajam Josemaria patikdavo, kaip portugalų kalboje vadinami jaunuoliai: *os novos*. Kartą sakė: „Visi būkite labai jauni. Atsinaujinkite! (...) Atsinaujinti, tai dar kartą tapti jaunais, naujais, įgyti dar vieną galimybę atsiduoti“^[4]. Kad paskatintume daugelį sielų su dosnumu svajoti apie atsidavimą Dievui ir kitiems, būtina, kad visi

mes, krikščionys, stengtumėmės tapti įtikinančiais su Jėzumi Kristumi nuoširdžiai ieškančio susitapatinti gyvenimo liudytojais.

Nepasiduodami savo ribotumui, Dievo malonės dėka, galime tapti ramybės ir džiaugsmo sėjėjais ten, kuris mūsų nori Viešpats, ar tai būtų pasaulio užkampis, ar kultūrų kryžkelė. Stenkimės saugoti ir stiprinti Dievo duodamą „jaunystę“^[5]. Mūsų giedras liudijimas apie šią jaunystės dvasią visada paliks kituose žymę, kuri, anksčiau ar vėliau, pasireikš kaip pagalba jų gyvenime.

Šv. Josemaria sakydavo – šis pasvarstymas taikytinas visiems vienu ar kitu būdu dalyvaujantiems jaunimo ugdyme -, kad tėvai prisideda prie devyniasdešimties procentų savo vaikų pašaukimo. Kreipdamasis į visus, ypač į rėmėjus, supernumerarius ir supernumerarias, raginu su

kūrybingumu ir dosnumu
apsvarstyti galimybes labiau
įsipareigoti jaunimo ugdymo
iniciatyvose (mokyklose, klubuose ir
pan.), bet visų pirma siūlau nukreipti
žvilgsnį į savų namų židinį.

Galvokite, ar jūsų vaikai laimingi
būdami šeimos dalimi, turėdami
tėvus, kurie jų klausosi ir rimtai
priima, myli tokius, kokie yra; nebijo
kartu su jais kelti tuos pačius
klausimus; kasdienio gyvenimo
smulkmenose padeda suvokti dalykų
vertę, įvertinti pastangas, kurių
reikalauja būtinybė išlaikyti namus;
geba būti reikliais, ryžtasi
supažindinti su kančia ir trapumu,
taip matomu daugelio žmonių
gyvenime, galbūt ir pačioje šeimoje;
savo pamaldumu padeda *prisiliesti*
prie Dievo, tapti „maldos sielomis“.
Padėkite, pagaliau, ugdyti sveiką ir
stiprią širdį, pajėgią išgirsti
kiekvieną, kaip Joną ir Andrių,
kviečiantį Dievą: „ateikite ir
pamatysite“ (Jn 1,39).

Su meile jus laimina

jūsų Tėvas,

Roma, 2017 m. rugpjūčio 24 d.,
Maloningosios Dievo Motinos šventė.

[1] Pastoracinis laiškas, 2017 m.
vasario 14 d., n. 17, 24-28, 31.

[2] Popiežius Pranciškus, Žinia PJD
Krokuvoje proga, 2015 m. rugpjūčio
15 d.

[3] Benediktas XVI, Diskursas, 2005
m. balandžio 25 d.

[4] Šv. Josemaria, užrašai iš šeimos
susitikimo, 1964 m. kovo 19 d.

[5] Plg. šv. Josemaria, *Vaga*, n. 79.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-laiskas-2017-m-
rugsejo-24-d/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2017-m-rugsejo-24-d/) (2026-03-07)